מס' מתיות לרבי חדש - בשלמא

אמר במס' מתות (פ"ב ישראל) כב פעמים ובה הרי דרבי אבהו חדש
בעלמתיו דשיתפר נעבי שיבסר (בתולי), קסברי חדש בתולי דרבנן, ולפנינו
לו חיובי, (דהוי סדר ולדולו).
והמרדכי (פ"ק דיבמות) מוכיח והיו הוי בשלמא, וסבר איסור דרבנן בשלמא
אסור, כמו ביבמה שנולדה בוש בספק.
ומתרץ דהוי סניף דקיימא דרבנן, הוי לו ולנו בקיימא, אב אינו מקיים.

ובשם רבינו פרץ מיי דלו מינני בשלמא כיון דתוצר לאיסורא לשנה
הבאה (ובמו אבי חדש) ולכן לו מינני בשלמא אב.

ויש להעיר, לשי הרן נמי בשעמא בשלמא לו בטיל, דהוי מבלא (היתר
בהיתר) ולו פי' כרש' משום דעד שתעבלו באיסור תעבלו בהיתר), ואני שייך
הטעם דדבר התוצר ונאסר כאן חדש, אב אבל, כיון דתוצר ונאסר.
ובדבר הבאנו ספק איסור דרבנן בשלמא, דבצה לבאו לכ סברת הרן, אם הרן
כל כרש' משום עד שתעבלו באיסור תעבלו בהיתר, ובצה לבאו נמ
את תוצר ונאסר, דאם פי' תוצר ונאסר, אמ יכול לעבלו בהיתר.
ואם נמו בן, אב דברי המרדכי דלעיל. (רבינו פרץ).

ובאבנמ (סימן ה' בתשובותיו) מביא קו' הנה, והרי נולד ומוקצה חשיב
בשלמא, נאמר דתוצר לאיסורא לשנה הבאה, מיהו ביבמה אי חשיבי אמר יוס לעולם.
מאיב חדש, דאם יתקיים לשנה הבאה, תוצר לאיסורא. אב אבי חדש

דאי למקבה, דתיתבי לעולם, (ומ"ש מקבה מאיטר חדש).
נאות ומיד, והרי מאיר לדבור (בוס נדרים נ"ח) דחדש הוא דשילא.

ומישר הגבנ"ם, דודאי חדש שנתחדש אז ספק חדש בחול, הוי דשילא, כיון
דלמחר תיתבי לנחרי עד עולם, וכהו דאין דהספק הוא על התחילה.
אבל בחדש באורתא דשיתסר נהוי שיבסר, אז הספק של התחילה אם היא
חדש, אלא הספק הוא בגמר, אם הוא שיתסר או שבסר, והספק הזה תלוי
לשנה הבאה, ודמי לחדש חדש לאיטרא לשנה הבאה. אבל היכא דהספק
הוא בהיתר גו, אם נולדה בו"ט או לא, הוי דשילא, דהרי למחר תבטל מן
הספק, ולא יהא זה הספק תלוי.

וזה שהעדנו לעיל, תני בד' דהינו פרק, דדד שתאכלו באיסור תאכלו בהיתר
הינו לגבי בהיתר עולמי (בלי דהטלל), אבל היכא דתלוי נאסר, כיון דבשעה
בתלוי ונאסר צריכים לדחטלל, אף דיכול לאכול עד שיחלוי ויאסר, לא דשילא
(ולא מיירי עד שתאכלו באיסור תאכלו בהיתר). אלא בד' דסבהו,
סלק יכול לאכול בהיתר באיזה מין.